

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317203464
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317203464.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Martina Filákovského v spore žalobcu: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., proti žalovanému: Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava 2, 821 09, IČO: 35 805 731 (predtým Provident Financial, s.r.o.), zastúpený RR Legal Corp., s.r.o., so sídlom Humenské nám. 4, 851 07 Bratislava, IČO: 46 789 634, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 15Csp/89/2017-21 zo dňa 22.06.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa uznesenie vo výroku II.
- II. Nepriznáva sa stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) vo výroku I. zastavil konanie a vo výroku II. žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.
2. Vychádzal z ust. § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok a dospel k záveru, že v danej veci žiadna zo strán nemala úspech ani neúspech, čo bude predmetom konania pod sp. zn. 7Csp/127/2016, a preto nepriznal trovy ani jednej zo strán.
3. Proti uvedenému uzneseniu v rozsahu výroku II. o trovách konania podal odvolanie žalovaný, ktorý považoval právny názor súdu za nesprávny a nezákonný. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení vôbec nevysvetlil a neuviedol, na základe akých dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade žiadna zo strán nemala úspech ani neúspech v konaní. Podľa názoru žalovaného zásada zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie, bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaného, avšak v danom prípade žalobkyňa podala žalobu, pričom o tom istom spore prebiehalo na súde prvej inštancie už iné konanie. Žalobkyňa jednoznačne procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené a preto jej vznikla povinnosť nahradiť trovy konania. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie vo výroku o trovách konania tak, že žalovanému priznáva náhradu trov konania vo výške 100 %.
4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že v konaní sp. zn. 7Csp/127/2016 bola vyzvaná súdom prvej inštancie a to uznesením zo dňa 14.02.2017 na odstránenie vady podania, spočívajúcej v nepodpísaní žaloby. Žalobu v zmysle pokynov súdu prvej inštancie doplnila elektronicky dňa 21.03.2017, avšak toto podanie bolo omylom zapísané na súde prvej inštancie ako nový nápad pod novú spisovú značku 15Csp/89/2017. Na uvedenú skutočnosť poukázal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia. Na základe uvedených skutočností má za to, že nezavinila zastavenie konania, a preto je správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, že žiadnej zo strán náhradu

trov konania nepriznal. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na to, že to bola práve žalobkyňa, ktorá sa dopustila väd pri svojom podaní, ktoré chcela následne odstraňovať. Žalovaný v ničom nepochybil a riadne si splnil povinnosti, ku ktorým ho súd vyzval. Ak sa žalobkyňa vyhovára na súd prvej inštancie, tak jej nič nebráni, ak sú jej slova pravdivé, si voči súdu uplatňovať náhradu škody.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. o trovách konania potvrdiť ako vecne správne.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. Podľa § 256 ods. 1 a 2 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

10. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. V danej veci súd prvej inštancie sa stotožnil s námietkou žalovaného o existencii prekážky začatej veci (prekážky litispendencie), keď o tom istom predmete a medzi tými istými stranami už skôr začalo na súde prvej inštancie konanie pod sp. zn. 7Csp/89/2017. Z uvedeného dôvodu zastavil konanie. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 CSP, tak že žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadna zo strán nemala úspech ani neúspech v danej veci.

12. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom.

13. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie právneho predpisu v podobe ust. § 255 CSP namiesto § 256 CSP, ktoré mal súd prvej inštancie v tomto prípade na zastavené konanie aplikovať. Napriek uvedenému odvolací súd má za to, že v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Súd môže pri procesnom zavinení vysloviť, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

14. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia

všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

15. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitnosť doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitnosť prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (viď Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 923-939.).

16. Odvolací súd vzhľadom na dôvody osobitného zreteľa v okolnostiach sporu, t.j. ohľadne procesného (ne)zavinenia oboch strán na zastavení tohto súdneho sporu vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Csp/89/2017. Žalobkyňa nezavinila vznik, ani zastavenie predmetného sporu, keď podanie vo veci samej prijaté na súde dňa 21.03.2017 je doplnením podania urobeného v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu v konaní pod sp. zn. 7Csp/127/2016, pričom ho súd zapísal omylom ako novú žalobu v konaní pod sp. zn. 15Csp/89/2017. Žalovaný taktiež svojim správaním nedal dôvod na podanie žaloby v tejto veci, resp. na zastavenie konania, keďže došlo k zápisu podaní žalobkyne dvojnásobne v dôsledku chyby súdu.

17. Vyššie uvedené skutočnosti preto umožňujú prijatie záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa a aplikáciu výnimočného ust. § 257 CSP.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

19. Na záver odvolací súd podotýka, že rozhodnutím súdu nie sú dotknuté prípadné nároky strán sporu na náhradu škody.

20. O trovách odvolacieho konania bolo odvolacím súdom rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP. Odvolací súd vzhľadom na rovnaké dôvody osobitného zreteľa vo vzťahu k trovám odvolacieho konania, ako ku prvoinstančným trovám, keď vznik a zastavenie predmetného konania zavinil súd prvej inštancie pochybením pri zápise podaní žalobkyne do súdneho registra. Z uvedeného dôvodu v odvolacom konaní procesne úspešná žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).